

(Kontra)Revolucija (Ili zašto je smjesa oraha i neznanja eksplozivnija od baruta...)

Bez obzira što sam se uvijek trudila biti pozitivna, ovih dana, a Boga mi i mjeseci, to mi u ovoj i ovakvoj državi, ide prilično teško. Ne bi željela biti zloguki prorok, a još manje bi željela biti u pravu, ali sam sve uvjerenija da je počeo jedan proces razgradnje države koji se vrlo, vrlo lahko/lako može oteti svakoj kontroli (to je, naime, Pandorina kutija koju svaka budala može otvoriti, ali je više niko pametan ne može zatvoriti).

O čemu je, dakle, riječ?

Svaki dan smo svjedoci kako radnici svoja neostvarena prava sve češće i sve žešće traže na ulici, blokiranjem saobraćajnica, zatvaranjem menadžmenta u prostorijama preduzeća, blokadom imovine preduzeća (ne moram govoriti da su to privatna preduzeća zar ne?). Zakonomjerno se stvar odvija ovako – radnicima se duguju plaće, doprinosi i ostale prinadležnosti, firma je u problemima i kada oni eskaliraju do te mjere da su postali nerješivi, počinju protesti radnika koji se nužno ispolitiziraju. Kad imate nerješiv problem (dug od 10-ak plaća i firmu koja je praktički u bankrotu) onda ga ne rješavate, jer ga nije, u većini slučajeva, ni moguće riješiti, već ga ispolitizirate zarad uskostranačkih i ličnih interesa. A radnici? Njih obično prepuste vremenu koje ih nemilosrdno onako izmanipulirane istroši i na kraju ih prepusti zaboravu... A naša, u velikoj većini korumpirana politička elita (Saharovi - sjećate se, nadam se...) ne smije zaštititi pravni sistem ove zemlje, jer ima previše prevelikih oraha u džepu. A onda nema trčanja kao što, je li, svi znamo...

E, da ne ispadne da samo dijelim savjete, evo i nekoliko prijedloga:

- Pod hitno donijeti zakon kojim će se onemogućiti da kompanija radi nauštrb neispaćivanja plaća svojim uposlenim (npr. maksimalno mogu kasniti dvije plaće, a nakon toga ide prinudna naplata)
- Još hitnije početi primjenjivati zakon koji kaže da je "čuvanje" tuđe imovine krađa, te da je tako treba i tretirati
- Spriječiti i silom ako treba uzurpacije privatne imovine, blokade puteva (a i željezničkih pruga kad smo već kod toga). Pravo na proteste **STRIKTNO** držati unutar zakona.

Sve mimo ovoga šalje jednu 'divnu' poruku investorima koja, ako se dobro sjećam, ide nekako ovako: "Dok vas mamimo šećerom vas hranimo – kad vas namamimo i hljeb vam zabranimo". Ko misli da investitori već nisu počeli shvatati ovo - grdno se vara.

I kao što rekoah na početku – smjesa oraha i neznanja (a obje komponente imamo i za izvoza) vrlo je eksplozivna. Kada na to dodate najveću ekonomsku krizu od 1929. godine, sve počinje ličiti na (kontra)Revoluciju. Dakle, dragi moji – hvatajmo se Švicarske... **B**